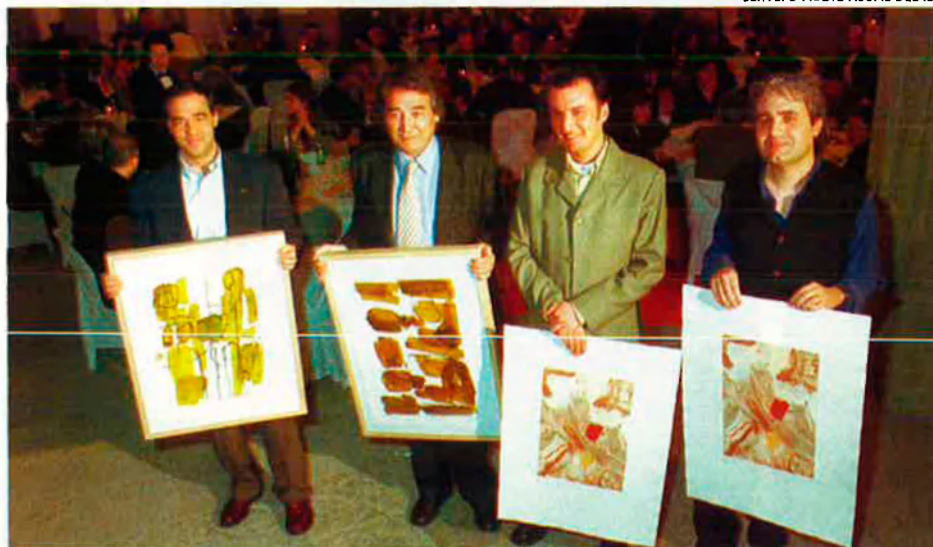

La festa del Ponent literari

Un assaig de Sebastià Serrano i un recull de contes d'autors de les Valls d'Àneu han guanyat el premi Humbert Torres. Les Talúries de narrativa se l'ha endut Sebastià Pons i el de poesia, J. F. Dalmau.

SERVEI D'AUDIOVISUAL DEL IEI

D'esquerra a dreta, Ferran Rella i Sebastià Serrano, que s'emportaren l'Humbert Torres; el premi Les Talúries de Narrativa, Sebastià Pons; i el de poesia, Joan Francesc Dalmau. Els guardons són fora de tota sospita; de fet, no hi ha diners en joc.

La Nit Literària de l'Institut d'Estudis Ilerdencs és més que una excusa per a lliurar uns premis amb l'estómac ple. Per començar, els guardons són fora de tota sospita. De fet, no hi ha diners en joc. Les Talúries reconeixen poemaris, textos dramàtics o obres narratives d'autors novells vinculats a les comarques de Ponent. El premi consisteix a donar-los una oportunitat per a prosseguir la carrera literària, consistent en la publicació de l'obra per Pagès Editors. Ara, el premi Humbert Torres, convocat conjuntament per l'Institut d'Estudis Ilerdencs i la delegació del Segrià d'Òmnium Cultural, destaca el millor llibre publicat l'any abans i és dotat amb 500.000 pessetes, però que no són per a l'autor, sinó per a difondre'n l'obra a tot arreu dels Països Catalans. Enguany la vetllada es va fer, el dia 7 d'abril, al paranimf de la Universitat de Cervera. El monumental regal de Felip V a la capital de la Segarra va servir per retre homenatge als autors de la comarca, especialment al poeta Jordi Pà-

mias. El seu currículum és aclaparador, amb premis com el Carles Riba, el Vicent Andrés Estellés, les tres flors dels Jocs Florals i, fins i tot, una Creu de Sant Jordi. Però cap distinció no el va emocionar tant com el reconeixement de la seva gent. També va ser una nit per a recordar un cerveri il·lustre, Jaume Magre. Gairebé fa un any de la seva mort, però la cultura regional encara se'n sent òrfena.

I per fi va arribar el moment del veredict. El jurat va ser valent i el premi les Talúries en la modalitat de narrativa va ser per a una novel·la que gosa impregnar de sexe el misticisme que deixa endevinar el títol: *Terra Santa*. L'autor és un jove del Pont de Suert, Sebastià Pons, que recupera l'estètica decadentista en un text "pictòric, barroc i molt ben escrit", en paraules del director del IEI, Josep Borrell. Però, sobretot, és un llibre vitalista que convida a superar prejudicis morals. Ho resumia l'autor al final de la seva intervenció: "com diu una amiga meva, siguem fe-

liços!". En va fer cas el cantant de Miralcamp (Pla d'Urgell) Joan Francesc Dalmau, que confessava que se sentia tan sorprès com entusiasmada pel seu premi de poesia. *Només respiren* és el títol d'una obra dura i contundent en la qual fa una crítica ferotge del sistema. Cap dramaturg no ha fet sort enguany, que hi havia nou originals a concurs.

L'Humbert Torres fou concedit *ex aquo* a dos llibres molt diferents que, curiosament, tenen per nexa d'unió l'editor ponentí Isidor Cònsul, de Proa. Es tracta de l'assaig *Comprendre la comunicació* del lingüista de Bellvís (Pla d'Urgell) Sebastià Serrano, i del recull de narracions *Cua de bou*, amb què van examinar-se els autors que van participar en l'última Trobada d'Escriptors a les Valls d'Àneu. El coordinador d'aquesta obra i ànima de la frenètica activitat cultural en aquesta subcomarca pallaresa, Ferran Rella, va rebre el premi com un regal d'aniversari inesperat que s'emportava la revista *Arnica* del Consell Cultural de les Valls d'Àneu, que enguany fa realitat el petit miracle d'arribar als deu anys d'existència. Una barreja de tossuderia i militància que també s'adiu amb l'esperit de la Nit Literària del IEI, capaç de fer anar el món cultural ponentí amunt i avall de l'àmplia geografia de la demarcació, cada mes d'abril. I és que es tracta d'una vetllada deliberada itinerant: s'ha celebrat a Lleida, a Seròs (una manera de fer-ho a la Franja sense ferir susceptibilitats), a Arties, a la Seu d'Urgell, a Tàrrrega... per defugir el centralisme que la capital del Segre, perifèria a Barcelona, pogués exercir sobre la seva pròpia i despoblada àrea d'influència.

Anna Sàez